

Žalm 39

Hospodine, dej mi poznat, kdy přijde můj konec

I Hospodine, dej mi poznat, kdy *přijde* můj konec
a kolik dnů je mi vyměřeno,
ať vím, kdy ze světa sejdu.

II Hle, *jen* na píd' odměřils mi dnů
a jako nic je před tebou můj věk.

I Člověk je jen vánek pouhý,
i kdyby stál pevně.

II Každý *žitím* putuje jak přelud,
hluku nadělá, ten vánek pouhý,
kupí *majetek* a neví, kdo to shrábne.

I A tak jakou mám naději, Panovníku?
Moje očekávání *se upíná jen* k tobě.

II Hospodine, vyslyš mou modlitbu,
přej mi sluchu, když o pomoc volám,
nebuď k mému pláči hluchý.

I Vždyť jsem u tebe *jen* hostem,
přichozím, jako všichni otcové moji.

II Odvrát' ode mne svůj pohled, abych okřál,
dřív než odejdu a nebudu již.

(Ž 39,5-8.13.14)